Entrevista a Iván Morales.

Entrevistes | 07/11/2013 | 20:33

L'autor i director ens parla de Jo mai , el nou espectacle de la companyia de teatre Prisamata.

El muntatge s'allunya dels convencionalismes escenogràfics. En aquest cas, el pes recau en la interpretació de cinc actors emergents del panorama escènic català que acompanyen la seva actuació amb instruments musicals. Àlex Monner, Oriol Pla, Laura Cabello, Xavi Sáez i Marcel Borràs són els protagonistes d'aquest original i prometedor espectacle.

Hem parlat amb el seu director, Iván Morales, perquè ens expliqui com ha estat dirigir a cinc joves actors carregats d'il·lusions i força.

- Per què has volgut crear un espectacle amb actors joves?

Principalment per les seves ganes. Són joves, tenen tota la vida per endavant i estan disposats a experimentar noves maneres de fer teatre i s'atreveixen a tirar endavant projectes innovadors. Són entregats i responen a un tipus de públic que necessita activitat i noves creacions.

- Com ha estat l'experiència de dirigir-los?

Molt positiva. Treballar amb actors joves implica una constància i dedicació molt especial que fan els resultats molt més satisfactoris. Tenen moltes ganes de treballar i això m'ha fet més fàcil tot el treball de direcció. Aboquen totes les seves forces en el seus papers i s'entreguen amb una vitalitat impressionant que es transmet ràpidament a tots els públics. És un gran privilegi.

- Un espectacle on la música acompanya als intèrprets...

Sí. Crec que és molt important la música ja que transmet unes emocions molt particulars. El director musical i jo vam creure convenient que les peces musicals havien de sonar al garatge on assaja una grup de música juvenil.

- Per què no hi ha escenografia?

L'escenografia són ells mateixos. No els cal res més, només la seva manera de vestir i els instruments. Tota la força interpretativa recau en ells i això és un objectiu que hem aconseguit amb èxit. Moltes vegades pensem que l'escenografia és molt important però, al cap i a la fi, és molt cara i en temps de poca bonança cal reinventar-se i experimentar amb noves formes de fer teatre.

- El tema que vertebra l'obra parla de la joventut i la seves ganes de viure...

Parla de com créixer i com fer-se gran. A mesura que ens fem grans, ens dóna la sensació que perdem aquella innocència que tan ens caracteritzava però no és així, sempre ens queda un repunt d'innocència que mai perdrem. Es tracta d'uns personatges joves que tenen moltes ganes de viure i ser feliços, experimentar l'amor i absorbir tots els moments que els regala la vida.

- Quin creus que és el camí que ha de seguir un professional de les arts escèniques per no enfonsar-se enmig de la precarietat econòmica que viu el país?

Penso que hem de trencar amb alguns paradigmes que han regit la nostra societat durant molts anys. El temps canvien i ens hem d'adaptar a cada situació per sobreviure a les possibles transformacions del món que ens envolta. Hem de reinventar-nos i creure que podem crear un tipus de teatre innovador i de qualitat.

Penso que l'ofici d'explicar històries és dels més antics de la història i ha tingut una tendència a canviar d'aspecte i objectius. Hem de tenir els nostres propis mitjans per seguir explicant històries ja que, en definitiva, és essencial per a les nostres vides.

L'obra es representarà aquest divendres dia 8 de novembre a les nou del vespre al Teatre Municipal de Girona en motiu del festival Temporada Alta.

Per més informació i venta d'entrades us podeu adreçar a http://www.temporada-alta.net/

Autor: Albert Caño Franch/GN

https://gironanoticies.com/noticia/27259-entrevista-a-ivan-morales.htm